

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/68/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010165
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413010165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Dolný Kubín v zložení z predsedu senátu JUDr. Rastislava Stieranku a z prísediacich PhDr. Oľgy Váňovej a Marty Varečkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.05.2014 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaní

L. O., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., R. V. č. XXX/X, t.č. bytom A., H. ul. č. X
H. M., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., Ul. Ž. E. č. XXXXX/XX, t.č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok

sú vinní, že

dňa 03.06.2012 okolo 10:50 hod. vo Vyšnom Kubíne na miestnej komunikácii smerujúcej ku kostolu po predchádzajúcej dohode obžalovaný O. rozbil okno na pravých predných dverách motorového vozidla zn. Š. W., ev.č. N.-XXXAE a následne z odkladacej skrinky zobral dámsku peňaženku svetlooranžovej farby, v ktorej bol občiansky preukaz, vodičský preukaz, platobná karta SLSP, a.s., grid karta SLSP, a.s. a karta SAD, zatiaľ čo obžalovaný M. dával pozor a takým konaním spôsobili majiteľke auta C. W., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 100,- € a majiteľke peňaženky Mgr. G. W., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 50,- €, pričom takto konali napriek tomu, že:

- obžalovaný L. O. bol

o rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010, právoplatným dňa 20.12.2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

- obžalovaný H. M. bol

o rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 1T/3/2010 zo dňa 29.11.2010, právoplatným dňa 29.11.2010 uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

o rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010, právoplatným dňa 20.12.2010, uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

teda

obaja obžalovaní

- spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním, hoci boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení, čím spáchali

obaja obžalovaní

- prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

a za to súd

ukladá

obžalovanému M.

- podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsaťštyri mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/50/2013 zo dňa 02.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky obžalovanému O.

- podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., v spojení s § 36 písm. k), l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere trinásť mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. ruší výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/75/2013 zo dňa 19.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 26.09.2013 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku.

Okresný súd vec prejednal v senáte, keďže do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu, pričom predchádzajúci (zbiehajúci) odsudzujúci rozsudok bol vyhlásený v senáte (OS Ružomberok sp.zn. 8T/75/2013). Okresný súd následne vykonal na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 20.05.2014 a 22.05.2014 dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný (č.l. 241) a na otázky položené v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. odpovedal „áno“. Súd preto prijal vyhlásenie tohto obžalovaného, a následne vychádzal z toho, že obžalovaný M. spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a bližšie dokazovanie ohľadom viny tohto obžalovaného už na hlavnom pojednávaní nevykonával.

Obžalovaný O. na hlavnom pojednávaní síce nevyhlásil, že je vinný (č.l. 242), ale v zhode s výpoveďou z prípravného konania (č.l. 15) potvrdil spáchanie žalovaného činu spoločne s obžalovaným M. po ich predchádzajúcej dohode. Naďalej však trval na tom, že okno na aute rozbil obžalovaný M., pričom obžalovaný O. z tohto auta „len“ zobral peňaženku. Obžalovaný M. však takýto priebeh skutku poprel a zopakoval, že okno na aute rozbil obžalovaný O. (č.l. 243).

Poškodená Mgr. G. W.L. v prípravnom konaní (č.l. 25) potvrdila, že motorové vozidlo, ktoré patrilo jej svokre C. W., zaparkovala neďaleko kostola v obci Vyšný Kubín, zamkla ho a spolu so svokrou odišla do kostola. Po skončení obradov sa spoločne vrátili späť k vozidlu, pri ktorom už boli policajti, ktorí im povedali, že na vozidle je rozbité sklo dverí spolujazdca, čo aj sami videli. Poškodená následne zistila, že vo vozidle chýba jej peňaženka, ktorú mala položenú na prístrojovej doske. Odcudzením peňaženky jej vznikla škoda vo výške 50,- €. Peňaženka jej však bola následne policajťmi vrátená, a preto od obžalovaných nežiadala nahradiť škodu.

Splnomocnenec poškodenej C. W., JUDr. G. L. W., v prípravnom konaní (č.l. 21) v zhode s poškodenou Mgr. G. W. opísal, za akých okolností došlo k zaparkovaniu predmetného motorového vozidla, ktoré patrilo jeho matke. Splnomocnenec odhadol škodu na vozidle v dôsledku rozbitého skla vo výške cca 200,- €. Uviedol, že si uplatňuje náhradu škody spôsobenú poškodením vozidla, a to „... v rovnakej sume, akú zistí vyšetrojúci policajť“.

Svedkovia G. T., C. T.Š. a M. T. v prípravnom konaní (č.l. 29, 33, 37) zhodne uviedli, že z rodinného domu v obci Vyšný Kubín č. XX/X spozorovali vo vzdialenosti cca 30 metrov dvoch mužov, z ktorých jeden mal kratšie a jeden dlhšie vlasy. Títo sa im javili podozriví, pretože postupne nakúkali do všetkých vozidiel, ktoré tam boli zaparkované a skúšali ich otvoriť stláčaním kľučiek na dverách. Keď prišli k vozidlu zn. Š. W. striebornej farby, muž s kratšími vlasmi rozbil sklo na dverách spolujazdca, naklonil sa do vozidla a niečo z neho zobral. Druhý muž (ten s dlhšími vlasmi) zatiaľ kontroloval okolie a stále sa obzeral, či niekto nejde. Svedkov za oknom neďalekého domu však nevidel, lebo spoza domu svietilo slnko páchatelovi priamo do očí, ale svedkovia videli na miesto činu veľmi dobre. Medzitým jeden zo svedkov (M. T.) telefonicky oznámil polícii, čo sa deje, zatiaľ čo ostatní dvaja svedkovia vybehli von a naháňali oboch páchatelov. Kričali na nich, aby zastali. Keď ich začali dobiehať jeden z páchatelov odhodil ukradnutú

peňaženku do trávy. Medzitým prišli za nimi aj policajti, ktorí oboch páchatel'ov zadržali. Odhodenu peňaženku v tráve následne prevzali policajti.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu (č.l. 41 - 44), vrátane fotodokumentácie je preukázaný rozsah škody na zaparkovanom vozidle, ako aj celková polohová situácia miesta činu a jeho okolia.

Z evidenčnej karty vozidla (č.l. 100) mal súd preukázané, že vlastníkom a držiteľom poškodeného vozidla je C. W..

Z odborného vyjadrenia zadováženého v prípravnom konaní mal súd preukázané, že rozbitím skla na dverách vozidla bola spôsobená škoda vo výške 100,- € a odcudzením peňaženky vo výške 50,- € (č.l. 45). Peňaženka bola krátko po čine zaistená neďaleko miesta činu a vrátená poškodenej. Škoda spôsobená na vozidle bola zo strany obžalovaného O. pred vyhlásením rozsudku nahradená (č.l. 247). Zo správ o povesti obžalovaného M.Á. mal súd preukázané, že tento obžalovaný bol v minulosti viackrát odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, pričom kvôli týmto trestným činom mu bol opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (č.l. 216). V súčasnosti voči nemu prebieha ďalšie trestné konanie pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš, ktoré však zatiaľ nie je právoplatne skončené (č.l. 168). Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný dlhodobo nikde riadne nepracoval. Je u neho evidovaných len pár krátkodobých zamestnaní (naposledy v r. 1999). V období rokov 1998 - 2013 však bol evidovaný ako živnostník (č.l. 239). Momentálne obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/50/2013.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7T/14/2005 je preukázané, že obžalovaný M. bol rozsudkom zo dňa 28.04.2005 (právoplatný dňa 10.06.2005) uznaný vinným zo spáchania viacerých úmyselných trestných činov, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 26 mesiacov. Obžalovaný tento trest vykonával od 25.03.2004 (po započítaní väzby) až do 26.10.2005, kedy bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený. Toto odsúdenie nie je zahladené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/50/2013 je preukázané, že obžalovaný M. bol rozsudkom zo dňa 02.10.2013 (právoplatný dňa 16.01.2014) uznaný vinným zo spáchania prečinu „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pokračovacieho prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a prečinu „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov. Obžalovaný tento trest vykonáva od 20.01.2014 doteraz. Zo správ o povesti obžalovaného O. mal súd preukázané, že tento bol v minulosti viackrát odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, pričom bol opakovane aj vo výkone trestu odňatia slobody. V súčasnosti už voči nemu neprebieha žiadne iné trestné konanie. Obžalovaný je evidovaný ako páchatel' viacerých priestupkov (č.l. 213). Z lustrácie v Sociálnej poisťovni (č.l. 212) vyplýva, že obžalovaný je od decembra 2013 evidovaný ako zamestnanec spoločnosti L., E..A..O..

Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7T/10/2005 je preukázané, že obžalovaný O. bol dňa 12.07.2005 právoplatne odsúdený a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov. Tento trest obžalovaný vykonával od 06.09.2004 až do 05.03.2007 (po započítaní doby väzby). Toto odsúdenie nie je zahladené.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/75/2013 je preukázané, že obžalovaný O. bol rozsudkom vyhláseným (aj právoplatným) dňa 19.06.2013 uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Tr. zák., pričom tento trestný čin spáchal dňa 21.10.2012. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, ktorý vykonával v období od 15.07.2013 do 12.12.2013, kedy bol z výkonu trestu podmiennečne prepustený.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 0Tp/4/2012 je preukázaný priebeh väzobného konania voči obžalovanému O..

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obaja obžalovaní, ktorí sú za jeho spáchanie trestne zodpovední.

Ohľadom viny obžalovaného M. súd vychádzal výlučne z jeho vyhlásenia, ktoré tento obžalovaný v tomto smere učinil. Obžalovaný O. síce takéto vyhlásenie (na rozdiel od obžalovaného M.) nespravil, ale k spáchaniu žalovaného skutku sa od začiatku priznal. Tento obžalovaný síce tvrdil, že okno na aute rozbil obžalovaný M. a on odtiaľ „len“ zobral peňaženku, takéto obhajoba mu však nemohla prívodiť priaznivejšie posúdenie jeho konania.

Výpoveďami očitých svedkov (G. T., C. T.L., M. T.) je totiž preukázané, že páchatelia boli dvaja, pričom jeden z nich dával pozor v okolí auta, zatiaľ čo druhý z nich rozbil okno a následne zobral z auta peňaženku.

Pre uznanie viny je nerozhodný spôsob účasti spolupáchatel'ov na páchaní toho istého trestného činu, keďže títo sú rovnako trestne zodpovední (§ 20 Tr. zák.). Výsluchmi svedkov je preukázané, že peňaženku z auta zobrala tá istá osoba, ktorá bezprostredne predtým rozbila sklo na dverách vozidla.

Obaja obžalovaní pritom potvrdili, že peňaženku z auta zobral obžalovaný O.. Hoci teda orgány činné v trestnom konaní nestotožnili páchatel'ov podľa ich opisu (výzor, oblečenie), ktorý mali k dispozícii od očitých svedkov, možno urobiť záver, že sklo na dverách vozidla (vrátane samotného odcudzenia peňaženky) vykonal priamo obžalovaný O., zatiaľ čo obžalovaný M. v blízkosti auta dával pozor. Súd však zdôrazňuje, že tento záver nie je zásadným spôsobom v neprospech obžalovaného O., vzhľadom na už vyššie konštatovanú spoločnú trestnoprávnu zodpovednosť oboch spolupáchateľov.

Ohľadom rozsahu a miery poškodenia predmetného vozidla, ako aj ohľadom hodnoty odcudzenej veci, súd vychádzal z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní (výpovede poškodených + odborné vyjadrenie). Obžalovaní napokon závery dokazovania v tomto smere ani nenamietali a obžalovaný O. spôsobenú škodu pred vyhlásením rozsudku nahradil (č.l. 247).

Takéto konanie oboch obžalovaných súd právne kvalifikoval ako prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., keďže si prisvojili cudziu vec (peňaženku), ktorej sa zmocnili tak, že sa vlámali do zamknutého motorového vozidla. Obaja obžalovaní pritom takto konali napriek tomu, že boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvoch rokoch odsúdení - obžalovaný O. rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010 (právoplatný dňa 20.12.2010) za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (č.l. 175) a obžalovaný M. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 1T/3/2010 zo dňa 29.11.2010 (právoplatný dňa 29.11.2010) za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. (č.l. 216) a rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/141/2010 zo dňa 20.12.2010 (právoplatný dňa 20.12.2010) za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (č.l. 175).

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pre obžalovaného M. súd prihliadol na skutočnosť, že tento obžalovaný spáchal žalovaný prečin skôr, než bol vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/50/2013 vyhlásený odsudzujúci rozsudok voči tomuto obžalovanému. Preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v zmysle zásad uvedených v § 42 Tr. zák. Okresný súd Dolný Kubín teda ukladal súhrnný trest obžalovanému M. nielen za teraz posudzovaný prečin, ale aj za ďalšie tri úmyselné trestné činy, a to za prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za pokračovací prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a za prečin „Zanedbanie povinnej výživy“ podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd Dolný Kubín totiž zrušil výrok o treste uložený obžalovanému M. za tieto trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným prečinom (§ 42 ods. 2 Tr. zák.).

Pri ukladaní súhrnného trestu súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takúto okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbíhajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného M. možno konštatovať, že existuje jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže obžalovaný sa k spáchaniu všetkých zbíhajúcich činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (rozh. KS ZA č. Jtk-20/10-II.). Oproti tomu však bola zistená aj existencia dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h) a m) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za spáchanie trestných činov odsúdený. Súd pritom neprihliadal na tie odsúdenia, ktorými je naplnená skutková podstata teraz žalovaného trestného činu, ani na tzv. zbíhajúce odsúdenie, ohľadom ktorého je teraz obžalovanému ukladaný súhrnný trest. Aj bez prihliadania na tieto odsúdenia je v odpise registra trestov (č.l. 216) na meno tohto obžalovaného evidovaných dostatok nezahladených odsúdení, ktoré spravodlivo odôvodňujú prihliadanie na túto priťažujúcu okolnosť.

Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. upravil trestnú sadzbu najprísnejšieho zo zbíhajúcich trestných činov (§ 221 ods. 2 Tr. zák.) uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (1 až 5 rokov) a zvýšil dolnú hranicu o jednu tretinu. Následne teda ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby (28 mes. až 5 rokov). Súd teda zvýšil obžalovanému M. výmeru doteraz uloženého trestu za zbíhajúce trestné činy o šesť mesiacov. Súd výkon tohto trestu podmienene neodložil, keďže tomu bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. Obžalovaný totiž pokračoval v páchaní trestnej činnosti aj počas skúšobnej doby, ktorá mu bola určená (stále plynie) pri podmienene prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/181/2009 (č.l. 216).

Súd zaradil obžalovaného M.L. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto zbíhajúcich trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (viď prip. spis OS Ružomberok sp.zn. 7T/14/2005).

Keďže obžalovaný M. bol v minulosti už viackrát vo výkone trestu odňatia slobody pre takýto úmyselný trestný čin, súd mu uložil aj ochranný dohľad nad jeho správaním. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu pre obžalovaného O. súd prihliadol na skutočnosť, že tento obžalovaný spáchal žalovaný prečin skôr, než bol vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/75/2013 vyhlásený odsudzujúci rozsudok voči tomuto obžalovanému. Preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v zmysle zásad uvedených v § 42 Tr. zák. Okresný súd Dolný Kubín teda ukladal trest obžalovanému O. nielen za teraz stíhaný prečin, ale aj za ďalší úmyselný prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. Okresný súd Dolný Kubín totiž zrušil výrok o treste uložený obžalovanému za tento prečin spáchaný vo viacčinnom súbehu s teraz stíhaným prečinom (§ 42 ods. 2 Tr. zák.).

Pri ukladaní súhrnného trestu súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Pri skúmaní ich existencie vychádzal zo zásady, že na takúto okolnosť možno prihliadať len vtedy, ak jej existenciu možno konštatovať pri všetkých zbiehajúcich trestných činoch (rozh. KS ZA č. Jtk-7/11).

Na strane obžalovaného O. možno konštatovať, že existujú dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k) a l) Tr. zák., keďže obžalovaný sa k spáchaniu zbiehajúcich činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval (rozh. KS ZA č. Jtk-20/10-II.). Zároveň obžalovaný sám nahradil škodu spôsobenú v teraz stíhanej trestnej veci. Oproti tomu však bola zistená aj existencia dvoch priťažujúcich okolností v zmysle § 37 písm. h) a m) Tr. zák., keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za spáchanie trestných činov odsúdený. Súd pritom neprihliadal na to odsúdenie, ktorým je naplnená skutková podstata teraz žalovaného trestného činu, ani na tzv. zbiehajúce odsúdenie, ohľadom ktorého je teraz obžalovanému ukladaný súhrnný trest. Aj bez prihliadania na tieto odsúdenia je v odpise registra trestov (č.l. 206) na meno tohto obžalovaného evidovaných dostatok nezahladených odsúdení, ktoré spravodlivo odôvodňujú prihliadanie na túto priťažujúcu okolnosť.

Vzhľadom na rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ukladal súhrnný trest v medziach trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich trestných činov (§ 212 ods. 3 Tr. zák.) uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona (6 mes. až 3 roky). Súd teda zvýšil obžalovanému O. výmeru doteraz uloženého trestu za zbiehajúce trestné činy o šesť mesiacov.

Súd výkon tohto trestu podmienienečne neodložil, keďže ukladaný súhrnný trest nemôže byť miernejší, než pôvodný trest uložený v zbiehajúcom odsúdení. Nepodmienečný trest (hoci aj nižšej výmery) je vždy prísnejším trestom, než akokoľvek vysoký podmienienny trest. Dobu vykonaného trestu vo veci Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 8T/75/2013 súd po právoplatnosti rozsudku započíta do doby výkonu uloženého súhrnného trestu. Tým však nie je dotknuté právo odsúdeného žiadať o podmienienné prepustenie z výkonu trestu.

Súd zaradil obžalovaného M.L. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto zbiehajúcich trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (viď prip. spis OS Ružomberok sp.zn. 7T/10/2005).

Keďže obžalovaný M. bol v minulosti už viackrát vo výkone trestu odňatia slobody pre takýto úmyselný trestný čin, súd mu uložil aj ochranný dohľad nad jeho správaním. Tým by malo byť lepšie zabezpečené riadne zaradenie sa obžalovaného do života spoločnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. O nároku poškodeného na náhradu škody súd nerozhodoval, keďže poškodená Mgr. G. W.L. si žiaden nárok v tomto smere neuplatnila a poškodená C. W. (jej splnomocnenec) si nárok na náhradu škody voči obžalovaným neuplatnila riadne v zmysle § 46 ods. 3 druhá veta Tr. por. Odhliadnuc od toho však súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný O. jej spôsobenú škodu nahradil prostredníctvom probačného a mediačného úradníka (č.l. 247).

obaja obžalovaní

- spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním, hoci boli za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdení,

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.